

MUZEUM ADAMA MICKIEWICZA
przy Centrum Nauki i Dziedzictwa Kulturowego
Biblioteki Uniwersytetu Wileńskiego

I. Informacje ogólne

• **Adres:**

ul. Bernardyńska 11, LT-01124, Wilno
Tel./faks. (8~5) 2791879

Bernardinų 11, LT-01124, Vilnius
Tel./faks. (8~5) 2791879

• **Czas pracy:**

Poniedziałek	dzień wolny
Wtorek - piątek	10.00–17.00 godz.
Sobota, niedziela	10.00–14.00 godz.

• **Cena biletów:**

dorośli - **4 lt.**
uczniowie – **2 lt.**

II. Z historii Muzeum

Na początku XIX w. w kamieniczce przy Zaułku Bernardyńskim 11, w której dziś mieści się Muzeum Adama Mickiewicza, mieszkał profesor algebry Uniwersytetu Wileńskiego Tomasz Życki. Według relacji A.E.Odyńca, w 1822 r. „od Wielkanocy do Świętego Jana” Adam Mickiewicz miał wynająć w mieszkaniu profesora pokój (na parterze od strony dziedzińca) na okres urlopu zdrowotnego, który otrzymał jako nauczyciel pracujący w Kownie w męskiej szkole powiatowej. W wynajętym mieszkaniu Mickiewicz miał nie tylko odpoczywać, ale i przygotowywać do druku „Grażynę”.

W 1911 r. kamienicę nabył Jan Obst - redaktor, wydawca, historyk, członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk. W byłym mieszkaniu poety zebrał i udostępnił zwiedzającym prywatną ekspozycję poświęconą pamięci Wieszcza. W 1938 r., na mocy „Aktu Darowizny” Jan Obst przekazuje kamienicę przy Bernardyńskiej 11 na rzecz Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie.

W czasie II wojny światowej ekspozycja Muzeum została częściowo rozkradziona, a częściowo ukryta przez pracowników Uniwersytetu.

Po wojnie, z inicjatywy Lwa Władimirowa – dyrektora (w latach 1948 – 1964) Biblioteki Uniwersytetu Wileńskiego, Muzeum zostało odnowione i uroczyście otwarte 26 listopada 1955 r. w setną rocznicę śmierci poety, jako – Adomo Mickevičiaus memorialinis butas-muziejus (Muzeum – Mieszkanie Memorialne Adama Mickiewicza). Muzeum do dziś dnia znajduje się w gestii Biblioteki Uniwersytetu Wileńskiego.

Zawilgocenie fundamentów budynku wymagało ciągłych remontów, dlatego Muzeum było okresowo zamykane na dłuższe lub krótsze renowacje. Stały brak środków na remonty wydłużały w nieskończoność przerwy w pracy placówki. W 1987 r. pożar częściowo niszczy Muzeum. Losami Muzeum zaciekała się społeczność polska, która zaproponowała pomoc Uniwersytetowi Wileńskiemu w odnowieniu Muzeum. Dzięki nawiązanej współpracy polsko – litewskiej pomieszczenia oraz ekspozycje Muzeum zostały odnowione. W 1998 r., dzięki wsparciu organizacji polonijnych oraz prywatnych mecenasów, Muzeum otwiera nowe sale – Salę Filomatów i Piwnicę Gotycką.

Decyzją Senatu Uniwersytetu Wileńskiego od 1 maja 2001 r. „Adomo Mickevičiaus memorialinis butas-muziejus“ („Muzeum – Mieszkanie Memorialne Adama Mickiewicza”) zostaje przemianowane na – „Adomo Mickevičiaus muziejus“ („Muzeum Adama Mickiewicza”).

Dzisiaj w Muzeum Adama Mickiewicza przy Bibliotece UW są rozmieszczone stałe ekspozycje, organizowane wystawy czasowe. Odbywają się tu koncerty, spotkania literackie, wieczorki poetyckie.

Alicja Dżisiewicz

Sala Filomatów. Fragment ekspozycji.

Sala „Kobiety w życiu Adama Mickiewicza“. Fragment ekspozycji.

Piwnica Literacka. Odbywają się tu wieczory poetyckie, spotkania ze znanymi ludźmi oraz inne imprezy.

Sala „Adam Mickiewicz i Litwa”. Fragment ekspozycji.

Pierwsza tablica pamiątkowa zamówiona i wmurowana w roku 1911 na koszt własny właściciela domu przy ul. Bernardyńskiej 11 – Jana Obsta.

Tablice pamiątkowe nad bramą domu przy ul. Bernardyńskiej 11.

